

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

volētem Panhormi, prohibuit: Eadem ratione tentum, nè Roman ad pontificem accederet. Creuit Friderici pertinacia: & interim Gregorio defuncto Cælestinus senex sufficitur: quo intra vicesimum diem moriente, cardinales qui in vinculis erant, protestantur, nè se absentibus fieret electio: quæ res vacationem præstitit sedis apostolica per menses viginti: Cum periculum esset, nè Fridericus omnia perturbans, urbem Romanam, capite carentem, caperet: Fauentiam diu obsecram accepit de-ditam: Inde in Bononiam agmina conuertit: Studio literarum eam priuauit, quod tum primùm est Paduanum translatum: Et cum potiri urbe non speraret, peruastato agro, duxit in Mutinenses, atque Reginenses: Nec diu apud eos moratus, sola agrorum vastitate conten-tus, abiuit: præsertim cum pperaret ducere in Parmenses, à quorum nonnullis, Placentinorum tradenda ei urbis spes erat oblata.

C A P V T X I.

Secundus iam annus fluxerat latæ in Fridericum Sexcommunicationis: quo in tempore sedis apostoli-canula aut tenuis erat authoritas, aut minima fuit po-testas, Gregorio ad postremos sui pontificatus annos, varijs affictio perseguitionibus, & sede ipsa postmodum per tantum temporis vacante. Quia tempestate Balduinus Imperator Constantinopolitanus, & cæteri Latini, in Romania agentes, meliora queaque amiserant: adeò ut de retinenda Constantinopoli desperarent: quam sapè apparuit in Gracorum potestatem reddituram, nisi proprio Veneti impedio succurrissent: Non erat apud eos obscurum, auxilia Christianis frustra expectari, aut pe-nipotere, quibus mittendis Romani pontificis deesset & opera, & authoritas. Dedit itaq; Balduino, sicut plerisq;

Nn 5 laboran-

laborantibus, ingenium necessitas, qui Raimundo comiti Tolosano sociatus, in Italianam est delatus, primunq; sic debuerant, ipsi principes adiérunt Fridericum: Is enim Parmam vrbem à factione suarum partiū introductū, aduersarios numero plures, quām sui erant, eiecit: hiq; populariter Placentiam commeārunt. Impetrārum vero Imperator & Raimundus à Friderico, cardinales pralatōsque Amalphitano carcere liberari, fore polliciti, vt illis ad collegium perductis, ad optatisimā pontificis electionem veniretur: cum quo ipsi corām Imperio & ipsius Friderici iurium, & solidā pacis haberem exactissimam rationem. Venientibus inde Romam Baldūno & Raimundo, quicquid in vrbe fuit, cardinalium, pralatorum, curialium, atque Romanorū, obuium prodijt: Et quia missus Amalphim Friderici nuncius praeferat, tertio principis Constantinopolitani in vrbem aduentū die, subito rumor vrbem peruasit, liberatos cardinales Anagniam peruenisse: Vnde non magis ex compagno collegium ed accessit, quām effusam omnem curiam & Romanos primarios ciues est sequitū. Quod cū Balduinus Raimundusq; accessissent, ilicē de electione agi cōceptū: quæ Iunio mense, quadragesimoquarto post mille ducentos, apud sanctæ Mariæ basilicam est celebrata: Et Sinibaldus sancti Laurēti in Lucina presbyter Cardinalis, Fiscæa comitum Lauaniae Genvensium gente, in IIII. Innocentium est creatus. Placuisse ferunt Friderici nuncijs apud Balduinum Imperatorem agentibus eius viri assumptionem, Friderico, omniū eius collegij, & curiæ amicissimi: certatimq; Parmam dimisi sunt equites acceleraturi, à quibus late Fridericus nuncio afficeretur. Is autem mentis suæ conscius, fertur ex compagno respondisse, Bonum se amicum cardinalē,

in acerrimū hostem Romanū pontificem permutasse. Ab Anagnia in urbem ut est redditū, de pace agi placuit: quæ cura Imperatorem Balduinum & Tolosanum comitem, aquæ ac ipsum pontificem cupientissimum, totos menses quatuor, die noctuq; exercuit, Friderici oratoribus, nūcysq; per dies variatibus, & nulli sat formulæ, nulli oblate conditioni, sine scrupulo ad quiescentibus. Et rescyt interea pontifex, Fridericum in eius caput cum Romanis ciuibus machinari.

CAPVT XII.

HVius quidem machinationis ea erat ratio consti-tuta: vt accedens Ciuitatem castellanam ponti-fex, Fridericum ad se venturū expectaturus, in itinere caperetur. Quare veritus pontifex, nè si petitas negaret conditiones, cōiurati ad facinus in ipsa vrbe proflirent: & petitæ pacis conditioni verbo assensus, & diem sui ac-cessus pauxillū remotiore ex formula constituit. Interētā petitas à Genua triremes, ad Centumcellensem portum applicuisse certior factus, noctū adequitans, ad illas de-latus est: & nauigans Genuam in columis peruenit: vbi periculosisimā incidit valetudinē: ex qua cùm conua-luisset, ad Philippū regem in Franciam se contulit: In-gressum Rhodano amine aduerso, Franciæ regnū, ponti-fice Innocentiu rex summa veneratione excipi curauit, deduciq; Lugdunū: qua in vrbe cùm conciliū celebrare pontifex cōstituisset, sua primū cōsuluit honestati: Quo-ties enim sermonē ad populū, homiliamq; habuit, quod unoquoq; solēni die fuit, Fridericū alta inclamauit vo-ce, illū admonens, vt ad ea respōdeat, quæ aduersū se p̄ iuribus ecclesie cōsequēdis habeat, Lugdunū se cōferret: futurum protestatus, vt si nō accessisset, satisq; postulatis fecisset, ipse patrū vetere instituto conciliū conuocaret.

Cumq;